

је имала и свој аутономни делокруг послова који је обављала преко бана, Сабора и банске управе која се делила на једанаест одељења и која су наликовала на ресорна министарства. Судску власт у Бановини су вршили судови у складу са законом и принципима који су важили за судски систем Краљевине Југославије. Као што је био споран основ (оснивање Бановине Хрватске) и неодређена њена надлежност, тако су постојале и контроверзе у погледу њеног државноправног положаја. Углавном преовлађује као прихватљиво објашњење њеног положаја то да је она по свом уређењу негде на средини између државе и административно-територијалне области у држави. Постоји опет и гледиште по коме Бановина Хрватска није била обична административна јединица или нешто мало више од ње, већ да је била и елемент асиметричности у државном уређењу земље. То се тумачи и жељом Хрвата за формирањем посебне федералне јединице у савезној држави, што би водило федерализацији или, боље рећи, конфедерализацији државе и продубљивању свих оних болних противуречности од којих је патила и због којих је на крају и пропала Краљевина Југославија. Поред уставне ревизије извршене поводом Бановине Хрватске, друга промена устава од 1931. извршена такође неуставним путем, мимо поступка предвиђеног за уставну ревизију је била она извршена фактичким путем, 27. марта 1941. Тада је извршен државни удар, смењена влада Цветковић-Мачек и Намесништво на челу с принцом Павлом Карађорђевићем а краљ Петар II Карађорђевић се прогласио пунолетним и без сагласности Народног представништва изменовао нову владу.

ДЕО ПЕТИ

ПОЈАМ И КАРАКТЕРИСТИКЕ ДРЖАВНЕ ВЛАСТИ

ГЛАВА ПРВА

СУВЕРЕНОСТ ДРЖАВНЕ ВЛАСТИ